

Key words: anomaly, norm, dialect, creativity, literary translation.

УДК 811.161.2'373.7 + 81'372

ЛУКАНИНЕЦЬ Рената

АКТУАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ *СОН* У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АНТИЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ: ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена опису та аналізу фразеологічних одиниць античного походження на позначення поняття сну: *влада Ночі, бути в обіймах Морфея, жрець Морфея, влада Гіпноса, сон Ендімїона, сонне царство, сова Мінерви вилітає ночами (опівночі, в сутінках)*. Досліджено джерела утворення таких фразем, їх міфологічне підґрунтя. Зібраний та проаналізований матеріал дає змогу стверджувати, що фразеологізми античного походження набули етнонаціональних рис та адаптувалися до сучасної мовної картини світу українців.

Ключові слова: мовна картина світу, лінгвокультурологія, концепт, міф, міфологія, фразеологізм.

Бурхливий розвиток філологічних наук та прагнення досягнути та зрозуміти механізми роботи мозку, свідомості, пам'яті та мови призвели до виникнення міждисциплінарних наук, які покликані всебічно вивчити основний їхній об'єкт – людину. Зараз уже ні в кого не викликає сумнівів теза про те, що когнітологія заявила про себе в Україні та поза її межами як цілісна наукова дисципліна, яка займається аналізом концептів.

Такий аналіз може здійснюватися різними методами, із застосуванням різних векторів пізнання, а тому О. П. Воробйова відносить до «розгалужень» концептології такі більш чи менш сформовані науки: лінгвоконцептологію, концептологію тексту і дискурсу, концептологію культури (у тому числі й лінгвокультурну концептологію), художню концептологію, інтерсеміотичну чи мультимодальну концептологію, невербальну концептологію, концептологію емоцій і емоційних станів (яку дослідниця називає

лінгвопсихоконцептологією), нейроконцептологію, психолінгвоконцептологію, концептологію як розділ педагогічної когнітології [4, с. 14].

Лінгвокультурологія – комплексна галузь наукового знання про взаємозв'язок і взаємовплив мови й культури – переживає зараз період розквіту [9, с. 73]. Саме в руслі лінгвокультурології і буде проведене наше дослідження.

Постановка проблеми. Концепти включають у себе релевантні для цієї лінгвокультури знання про реальність, а тому дослідження механізмів утворення таких зв'язків залишається актуальним та всебічно не вивченим. Це, свого роду, ключ до виявлення специфіки національного чи індивідуального мислення, яке бере свій початок у первісних міфологічних віруваннях.

Проблема засвоєння міфологічного світосприйняття через посередництво фразеологізмів (ФО), які увібрали в себе надбання поколінь, включає в себе виконання таких завдань:

- усебічне дослідження фразеологічної системи концепту СОН;
- виокремлення ФО античного походження, які репрезентують концепт СОН;
- аналіз міфів Давньої Греції, які є джерелом утворення фразем;
- дослідження національно-культурних особливостей досліджуваних одиниць та ін.

Метою лінгвістичної розвідки є аналіз концепту СОН у фразеологізмах античного походження в лінгвокультурологічному ключі.

Об'єктом вивчення є фразеологізми античного походження, які репрезентують концепт СОН. **Предметом** аналізу є специфіка побутування таких одиниць в українській лінгвокультурі.

Дослідженням поняття концепту, в якому знаходять свій вираз національно-культурні особливості певної лінгвокультури, займалися В. М. Телія [21], М. Л. Ковшова [10], О. П. Воробйова [4], В. І. Карасик [9] та інші. Інформаційною базою для наукової статті стали словники («Словник античної міфології» [19]; «Словник української мови: в 11 томах» [20]; «Словник фразеологізмів української мови» [2]; «Символи українства.

Художньо-інформаційний довідник» [1]) та енциклопедичні видання («Енциклопедичний словник символів культури України» [6]; «Мифы народов мира. Энциклопедия. Электронное издание» [15]).

У свідомості людини реальний світ відтворений тою мірою, якою він відображається в мові, оскільки кожна мова передає реальний світ по-своєму, тим самим формуючи мовну картину світу, що визначає специфіку національного світобачення [10, с. 26].

Мовна картина світу розуміється як різноманітні способи бачення світу, закріплені у мові; вербальний світ є способом людського уявлення реального світу, детермінованого в підсумку його законами [10, с. 26].

Основною одиницею формування мовної картини світу є **концепт**, який, за визначенням В. М. Телія, «відображає не просто суттєві ознаки об'єкта, а всі ті, які у цьому мовному колективі заповнюються знаннями про сутність». Звідси дослідниця робить висновок про те, що «концепт обов'язково повинен отримати культурно-національну «прописку» [21, с. 96]. Вважаємо, що таку «прописку» отримують не тільки фраземи, утворені на власному національному мовному ґрунті, а й ті, які беруть свій початок із інших культур, проте набули ознак тієї культури, яка їх запозичила.

У процесі спілкування концепти виражаються мовними знаками – словами, словосполученнями, фразеологізмами, реченнями тощо. При цьому ім'я концепту – не єдиний спосіб його активізації у свідомості людини [9, с. 34].

Культурно-національна інтерпретація фразеологізмів починає здійснюватися у просторі народної мудрості; фразеологізми розуміються як одиниці, які зберігають досвід та історичне світорозуміння народу [10, с. 32].

Знакову специфіку фразеологізмів-ідіом В. М. Телія вбачає в тому, що вони являють собою мікроконтексти, в номінативну основу яких, пов'язану із ситуативним характером позначуваного, втягуються при його концептуалізації всі типи інформації, характерні для відображення ситуації в тексті, але представлені у фразеологізмах у вигляді «згортки», готової для використання як текст у тексті [21, с. 8].

Згідно з моделлю культурної інтерпретації, за М. Л. Ковшовою, носієм мови здійснюються в «згорнутому», навіть молекулярному вигляді, такі операції:

- 1) пробудження в пам'яті вихідних смислів, які стосуються далекого минулого культури;
- 2) пригадування знань і уявлень, пов'язаних із фразеологізмом, потрібні для більш точного його вживання;
- 3) «поєднання» образу фразеологізму, чи його асоціювання, із символами, еталонами, стереотипами, міфологемами та ін. [10, с. 148].

Вважаємо доцільним додати ще один пункт до названих вище операцій:

- 4) поєднання первісного значення фразеологізму та його еволюція на національному мовному ґрунті (для запозичених ФО).

Оскільки джерелом досліджуваних нами фразем є антична міфологія, яка стала еталоном для творення наступних культур, і яка «розіслала» по усьому світу свої міфологеми, образи та символи, то цілком зрозумілим є той факт, що у таких мовних одиницях спостерігається синкретизм двох культур – культури-першоджерела та культури, яка запозичила такі мовні утворення, адже вони протягом їх багатовікової історії вже у новій культурі стали частиною національної мовної картини світу.

У греків міфи, як результат первісної колективної творчості, мали характер доннаукових світоглядних концепцій і тісно були переплетені не лише із релігією. Значне місце в них відводилося космогонічним концепціям, які впродовж античної історії набули статусу філософського вчення про небесні сфери, першоелементи буття, про ойкумену [7, с. 75].

Міф – трансцендентально необхідна категорія думки і життя; у ньому нема нічого випадкового, непотрібного, довільного, вудманого чи фантастичного. Це – справжня і максимально конкретна реальність [13, с. 37]. Саме такою її сприймали давні греки, саме у такій формі вона усвідомлювалась, у неї вірили, їй поклонялися, нею жили. Саме тому з античної міфології беруть початок так багато міфологем, фразеологізмів та сентенцій. Одним із ключових концептів античної космогонії є культурема СОН.

Платон вважав, що сни є джерелом натхнення, Аристотель – продовженням дійсності. Систематичну теорію створює З. Фрейд: сон – це ілюзорне здійснення витиснених бажань. К. Юнг розглядає сни як попередників майбутніх тенденцій розвитку особистості [цит. за: 5, с. 74].

Лексема «сон» репрезентована у словнику двома основними значеннями:

- 1) фізіологічний стан спокою організму людини і тварини, що настає періодично і супроводжується повною або частковою втратою свідомості й ослабленням ряду фізіологічних процесів;
- 2) те, що сниться; сновидіння [20, с. 456].

Відповідно до цього тлумачення, виділяють два аспекти сну: «сон – стан» та «сон – сновидіння».

Обидва значення сприяють розвитку переносних найменувань: на основі першого – «стан спокою», «бездіяльності», на основі другого – «мрія» (щось прекрасне, бажане) [18, с. 181]. Обидва значення знаходять відображення у фразеологічній системі мови.

Так, «Словник української мови» подає 52 фразеологізми, пов'язані із лексемою СОН. Серед них: *богатырський сон; сон приходить (прийшов) до кого; впадати в сон; заснути вічним сном; камінний (кам'яний) сон; клонить на сон; мервецький сон; мертвий сон; сон злітає (злітає і т. ін.) з очей у кого* та ін. [20, с. 456].

Із лексемою СОН також пов'язані ФО, які беруть свій початок із міфів Стародавньої Греції та Риму: *влада Ночі, бути в обіймах Морфея, жрець Морфея, влада Гіпноса, сон Ендіміона, сонне царство, сова Мінерви вилітає ночами (опівночі, в сутінках)*.

Згідно з грецькою міфологією, увесь світ постав із «вічного, безмежного, темного Хаосу. У ньому було джерело життя світу». «Хаос породив вічний Морок – Ереба і темну Ніч – Нюкту. А від Ночі і Мороку постали вічне Світло – Ефір і радісний світлий День – Гемера. Світло розлилося по світу, і почали змінити одне одного ніч і день» [16, с. 35].

У грецькій міфології ніч розглядається двояко: з одного боку, – як велика богиня Нікта в чорному, усипаному зірками одязі, яка весь день проводить у печері на далекому Заході. Але щовечора

вона виїжджає на небо в кареті, запряженій чорними кіньми, її зображують також із чорними крилами [6, с. 548].

Наприклад, у тексті: *Ніч темна людей всіх потомлених скрила Під чорні, широкії крила. Погасли вечірні огні; Усі спочивають у сні. Всіх владарка ніч покорила* (Леся Українка) [11, с. 69].

Отже, Нюкта, богиня ночі, була одним із перших божеств, створених Хаосом і виступає у міфології неосяжною силою, яка приховує таємниці Всесвіту.

Звідси – фразеологізм *влада Ночі*, що означає ‘темну владу’. Сильнішої від неї немає. Сила влади в тому, що своїх підданих вона тримає в темряві. Чим глибша темрява, тим сильніша влада... [1, с. 31].

Наприклад, у тексті: *Як я люблю оці години праці, Коли усе навколо затиха Під владою чаруючої ночі...* (Леся Українка) [11, с. 253].

Згідно з грецькою космогонією, ніч і темрява стоять біля витoku всіх речей світу, тому ніч (як і вода) пов’язується з достатком, потенційними силами, ідеєю зростання, з очікуванням, обіцянкою світла і дня [6, с. 548]. Ніч – не тільки час незбагненого, темного та таємничого, це ще й час для спокою, роздумів та приведення до ладу подій дня.

Тому із цим часом доби пов’язана фраза *сова Мінерви вилітає ночами (опівночі, в сутінках)*, яка означає ‘мудрі думки з’являються вночі’ [19, с. 47]. Цей вислів увів у обіг Г. Гегель, він «орієнтує на те, що мудрість – підсумок довічного спрямування до неї, постійної роботи для її досягнення, відданого дотримання її ціннісної сутності» [12, с. 8].

Наприклад, у тексті: *У наступаючих сутінках органічного періоду вилітає сова Мінерви і філософія починає свій живопис сірим по сірому* (Зі статті) [8, с. 61].

Мінерва – давньоримська богиня мудрості. У грецькій міфології ототожнювалась із богинею Афінною, яка народилася із голови Зевса. Для пізньої античності Афіна-Мінерва була уособленням принципу неподільності космічного Розуму і символом усеоб’ємної світової мудрості [15, с. 106]. Священими тваринами і артібутами Афінни у міфології зображуються сова та

змія [15, с. 370]. У давнину сова була символом мудрості, глибоких таємниць, знань, обраних (посвячених) людей. Здатність птаха не боятися темряви, вільно рухатися в ній символізувала заглибленість у таїну секретних знань, які недосяжні простим смертним [6, с. 768]. Саме тому у фразеологізмі створюється такий синкретичний образ мудрих думок (в образах Мінерви та сови), які виникають у найпотаємніший час доби, коли перед людиною відкривається незбагненне.

Нюкта народила Таната (Смерть), Гіпноса (Сон), мойр, Гесперид, Еріду, Немесиду і Мома – сили, які приховують у собі таємниці життя і смерті, які викликають дисгармонію у світовому бутті, без якої, однак, неможливий ні світ, ні його кінцева гармонія. Житло Нюкти знаходиться у безодні Тартару. Поруч – будинки синів Ночі Гіпноса і Таната, на які ніколи не дивиться Геліос [15, с. 726].

Не випадково в античній міфології Сон і Смерть – рідні брати. Обоє панують під покровом Ночі, але сон символізує тут тільки тимчасове забуття, на відміну від нещадної смерті, яка ніколи не відпускає того, кому судилося померти.

Через спорідненість сну та смерті виникає фразема *заснути вічним сном*, яка в евфемістичній формі трансліює тезу смерті через образ сну.

Наприклад, у тексті: *Заснув, – погодився Швайка і повільним рухом зняв шапку. – Вічним сном заснули дідо Кудьма...* (В. Рутківський) [17, с. 293].

Вічний сон відтворює давньогрецький міф про Ендіміона, якого Зевс узяв на небо. Юнак запалав коханням до Гери, за що Громовержець покарав його вічним сном. Звідси – фразема *сон Ендіміона*, яка є синонімом тривалого сну [19, с. 98].

Одночасно сон не залежить від людини, він постає у вигляді живої істоти [18, с. 182]. Звідси – фразема *влада Гіпноса*, яка символізує сон як стан, яким неможливо керувати. Наймогутніша влада та, яка тримається на темряві й пільмі. Темрява для очей і сон для душі – супутники всякої влади [1, с. 98].

У міфології Гіпнос зображується юним і прекрасним богом, який стоїть біля трону Аїда (бога підземного царства). Він нечутно

носитися на своїх крилах над землею з маківками в руках і лле з рога снотворний напій [16, с. 46].

Сон зображується завжди з жезлом у руці: за допомогою цього жезла він присипляє. Його сини – оманливі сновидіння; головний із них, Морфей, зображується майже завжди на пам'ятниках мистецтва у вигляді бородатого старця з квіткою маку в руці [14, с. 43].

У міфопоетичній традиції мак пов'язаний зі сном і смертю. За допомогою маку бог Сну присипляє, приносить солодке заспокоєння [15, с. 619]. Римська богиня Церера ходила по землі, і за кожним її кроком виростала вогниста квітка. Зібравши букет маків, богиня засинала. Грецька міфологія змальовує образ вродливого юнака Мікона, перетвореного після смерті на мак [6, с. 475].

Гіпнос кидає людину в обійми Морфея. Але ці обійми не завжди солодкі, адже бог сновидень разом зі своїм братом Фантасом може завести і в жорстоке минуле, і в привітне майбутнє [1, с. 98 – 99].

Бути в обіймах Морфея – означає *'спати солодким сном'* [19, с. 145]. Наприклад, у тексті: *Тоді odchодите в лісок, лягаєте голічерева і співаєте якої-небудь веселенької пісні, доки Морфей не вхопить вас в обійми свої* (Остап Вишня) [3, с. 196].

Стародавні греки вірили, що через сновидіння боги звертаються до них та керують їхньою долею, тому виникають такі фраземи, які персоніфікують образ сну.

Античним богам створювали храми, здійснювали жертвоприношення, служили жреці. Звідси – виникає фразеологізм *жрець Морфея*, який із жартівливою конотацією зображує сплюха, людину, яка любить поспати [19, с. 108].

Боги сновидень витають у похмурому царстві Аїда. Є серед них боги, які дають віщі і радісні сновидіння, але є боги і страшних, гнітючих сновидень, що лякають і мучать людей. Є боги і облудних снів, вони вводять людину в оману і часто ведуть її до загибелі [16, с. 46]. Боги сновидень діють під покровом ночі, створюючи на землі царство сну. Фразема *царство сну* (*сонне царство*) означає *'тишу, спокій, безмовність, час, коли усі сплять'* [2, с. 755].

Наприклад, у тексті: *Він все ще надіявся, що всі скоро заснуть і запанує те сонне царство, яке дасть йому можливість вийти з хати на побачення* (Г.Тютюнник) [22, с. 15].

В античній Греції виявилася концентрація і взаємодія енергії духовних культур попередніх поколінь та близькосхідного культурного регіону, яку талановиті греки піднесли до рівня загальнолюдського значення [7, с. 70]. Тільки така потужна культура могла створити образи, символи, міфологеми, які стали надбанням світової культури, з якої ми й нині черпаємо натхнення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Багнюк А. Символи українства. Художньо-інформаційний довідник. – Тернопіль: Новий колір, 2008. – 828 с.

2. Білоноженко В. М. та ін. Словник фразеологізмів української мови / відпов. ред. Винник В. О. – К.: Наукова думка, 2003. – 788 с.

3. Вишня Остап. Вишневі усмішки. Заборонені твори / Упоряд., перед. та прим. С. А. Гальченка. – Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2010. – 350 с.

4. Вороб'єва О. П. Концептологія в Україні: обзор проблематики / О. П. Вороб'єва // Лінгвоконцептологія: перспективні направлення: монографія / авт. кол.: А. Э. Левицкий, С. И. Потапенко, О. П. Воробьева и др.; под. ред. А. Э. Левицкого, С. И. Потапенко, И. В. Недаиновой. – Луганск : Изд-во ГУ «ЛНУ имени Тараса Шевченко», 2013. – 624 с.

5. Горлова О. В. Феномен сновидіння в художньому творі / О. В. Горлова // Література в контексті культури. – 2009. – Вип. 19. – С. 74–79.

6. Енциклопедичний словник символів культури України / за заг. ред. В. П. Коцура, О. І. Потапенка, В. В. Куйбіди. – 5-е вид. – Корсунь-Шевченківський: ФОП Гавришенко В. М., 2015. – 912 с.

7. Здоровенко В. Логічний статус віртуального універсуму в міфах та філософії Древньої Греції // Науковий вісник Чернівецького університету: зб. наук. праць. Вип. 563–564. Філософія. – Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. – С. 69–78.

8. Іващенко І. А. Діалектика творчості: від «нездійсненого

ідеалу» до «трагічної втрати» / І. А. Іващенко // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Філософія. Психологія. Педагогіка. – 2011. – № 2. – С. 59–62.

9. Карасик В. И. Языковый круг: личность, концепты, дискурс / Владимир Ильич Карасик. – Волгоград: Перемена, 2002. – 477 с.

10. Ковшова М. Л. Лингвокультурологический метод во фразеологии: Коды культуры. Изд. 2-е. - М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2013. – 456 с.

11. Леся Українка Зібрання творів у дванадцяти томах / Леся Українка; гол. ред. Є. С. Шабліовський. – Т. 1: Поезії. – К.: Наукова думка, 1975. – 448 с.

12. Лисенкова В. В. До питання імперативності філософського способу життя / В. В. Лисенкова // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. – 2015. – № 1. – С. 5–12.

13. Лосев А. Ф. Диалектика мифа / А. Ф. Лосев. – М.: Мысль, 2001. — 561 с.

14. Менар Р. Мифы в искусстве старом и новом / Рене Менар [послесл. А. Н. Грешных]. – Москва: Гелеос, 2007. – 368 с.

15. Мифы народов мира. Энциклопедия. Электронное издание / Гл. ред. С. А. Токарев. – М., 2008. – 1147 с.

16. Міфи Давньої Греції: Твори давньогрецьких авторів: Навч. посіб.: У 2 кн. / Упоряд., передм. і комент. Чічановського А. А. – К.: Грамота, 2004. – Кн. 1. – 608 с.

17. Рутківський В. Джури козака Швайки: Історична трилогія для дітей. Кн. 1 / В. Рутківський. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2011. – 365 с.

18. Сырица Г. С. Концепт СОН/SEN в русской и польской лингвокультурах (на материале паремий) // Беларуска-руська-польскае супастаўляльнае мовазнаўства, літаратуразнаўства, культуралогія: зборнік навуковых артыкулаў. – Віцебск: ВДУ імя П. М. Машэрава, 2013. – С. 181–183.

19. Словник античної міфології / Уклад. І. Я. Козовик, О. Д. Пономарів. – 2-ге вид. – К.: Наук. думка, 1989. – 240 с.

20. Словник української мови: В 11 т. – К.: Наук. думка, 1978. – Т. 9. – 918 с.

21. Телия В. Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты. – М.: Школа «Языки русской культуры», 1996. – 288 с.

22. Тютюнник Г. Вир / Григорій Тютюнник. – Харків: Фоліо, 2012. – 543 с.

ЛУКАНИНЕЦ Р.

АКТУАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТА *сон* ВО ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АНТИЧНОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ: ЛИНГВО- КУЛЬТУРОЛОГІЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Стаття посвящена описанию и анализу фразеологических единиц античного происхождения для обозначения понятия сна: *власть Ночи, быть в объятиях Морфея, жрец Морфея, власть Гипноса, сон Эндимиона, сонное царство, сова Минервы вылетает по ночам (в полночь, в сумерках)*. Исследованы источники образования указанных фразем, их мифологическое основание. Собранный и проанализированный материал позволяет утверждать, что фразеологизмам античного происхождения присущи этнонациональные особенности и эти единицы адаптировались к современной языковой картине мира украинцев.

Ключевые слова: языковая картина мира, лингвокультурология, концепт, миф, мифология, фразеологизм.

LUKANYNETS R.

REALIZATION OF THE CONCEPT OF THE DREAM IN THE PHRASEOLOGICAL UNITS OF ANTIQUE ORIGIN: LINGUOCULTURAL ASPECT

The article is devoted to the description and the analysis of the phraseological units of antique origin denoting the concept of the dream: the power of the night, be in the arms of Morpheus, the power of Hypnos, Endymion's dream, the land of Nod, the owl of Minerva only takes flight at dusk (at midnight, at night). Antique myths were of a character of the prescientific worldview concepts and closely connected with a religion as well as they were a worldview of the ancient Greeks, their life. Therefore lots of mythologems, phraseological units and maxims go back to the ancient mythology. The notions of the darkness, the silence and the death are closely

related to the concept of the dream. It is traced from the mythology itself which has become the source of the formation of such mythologems. Nyx, the goddess of the night, was one of the first deity created by Chaos and appears as overall and immense power that hides the secrets of the Universe. It stands for reason that Dream and Death are brothers in ancient mythology. Both of them reign under cover of night, but the dream symbolizes just temporary oblivion here as opposed to the ruthless death that never releases the one who was destined to die. According to the Greek cosmogony, the night and the darkness are in the source of all things of the world, thus the night (as well as the water) is related to abundance, potential power, the idea of growth, expectations and the promise of the light and day. Hence the phraseological unit ‘the owl of Minerva only takes flight at dusk (at midnight, at night)’ is related to this period of the day and brings in additional connotation of wisdom, new ideas, inspirations, which are gifted by Nyx and strengthened by the power of mind of Minerva-Affine, forming the concept of the Dream (the same as related with such notions as darkness and night). The concept of the DREAM is represented by two lexical meanings, which have expressions in phraseological world-view, and is accompanied with symbols, images and culturegems, and thus creating the entire idea. The ancient Greeks believed that gods address them through the dreams and control their fate, and, as a consequence, the phraseological units, which personify the image of a dream, appear. By the example of quoted texts, which include the phraseological units under analysis, their national cultural features, which evolve in the culture that has adopted them, are traced. Collected and analyzed material gives grounds to state that phraseological units of antique origin have gained ethnonational features and have been adapted to current linguistic outlook of the Ukrainians.

Key words: linguistic world-view, linguo-cultural studies, concept, myth, mythology, phraseological unit.

УДК 821.111'27(6-11)

МОЙСЕЄНКО Олена

МОВНА ПАРАДИГМА WORLD ENGLISHES

Статтю присвячено розгляду процесів поширення англійської мови у світі в контексті глобалізації, та розгляду методології дослідження, що поєднує когнітивний та соціолінгвістичний підходи до вивчення певного варіанта мови. Дослідження східноафриканського варіанту англійської